

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Septembris Et Octobris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10262

De SS. Ptolemæo & Lucio martyribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77413)

DE SS. PTOLEMAEO ET LVCIO MARTYRIBVS. 947
 MARTYRIVM SS. PTOLEMÆI ET LVCII,
 AVTHORE BEATO IVSTINO PHILOSOPHO ET
*martyre, Apologia prima pro Christianis, interprete Ioachi-
 mo Peronio Benedictino.*

Teorum omnium, quæ Urbicio præfecto gesta sunt, cau-^{19. Octobr.} sam perspicatis, rem, vt gesta est, narrabo. Mulier quædã viro, qui libidini deditus erat, nupserat. Ea cum antea libidinosè vixisset, posteaquàm Christi præcepta & disciplinã cognita habuit, se ad meliorem frugem mentemq; conuertit, viroq; vt idem faceret, suadere conabatur præceptis proferendis, proponendaq; pœna, quæ in æterno igne maneret eos, qui non pudicè, nec ex ratione recta degerent. Ille autem, qui in eadem libidine perstaret, factis suis vxorem à se abalienabat. Nefas enim & impium rata mulier, deinceps cum viro habitare, qui contra legem naturæ & contra ius, viam libidini ac voluptati omni ex parte patefacere studeret, à coniugio disiungi separariq; constituit. Cumq; ab eo proposito abduceretur à suis, qui ei etiam manendū suaderent, quòd spes esset, fore vt aliquandò vir eius vitam moresq; mutaret, vim sibi inferens, inuita mansit.

Postea verò, quàm vir Alexandriam profectus, grauiora & indigniora scelera admittere renunciatus esset, nè socia & particeps eius scelerum flagitiorumq; fieret, si in coniugio maneret, vltiq; communi vteretur, & in eodem lecto cubaret, dato eo, quod apud nos repudium dicitur, separata est. Præclarus autem eius vir, qui letari debuisset mulierem, quæ libenter iam pridem cum seruis ac conductis operis, ebrietate omniq; scelere se oblectans fecisset, ea quidem facere destitisse, seque ab eis abstinere voluisse, cum ipse nollet, eam se à coniugij nuptiarumque iure ac fœdere distraxisse: eam in crimen vocauit, & accusauit, quòd esset Christiana. Ac illa quidem libellum tibi Imperator attulit, petens vt sibi rebus suis consulere liceret: deinde obiecto crimini se responsuram, cum rebus suis consulisset, promisit, idque concessisti. Tum verò ille, qui aliquandò vir eius fuerat, cum iam nihil in præsens in eam dicere posset, in Ptolemæum quendam, in quem Urbicius animaduertit, quemque præceptorem in Christiana disciplina illa audiuerat, impetum fecit hoc modo: Centurioni, qui Ptolemæum in vincula coniecerat, & quem amicū habebat, persuasit vt ex Ptolemæo hoc vnum quæreret, num esset Christianus. Ptolemæum veritatis studiosum, non fraudulentum, neque mendacem, cum Christianum se esse professus esset, in vinculis Centurio esse voluit, eumq; in carcere diuturna pœna afflixit. Ad vltimum cum in Urbicij conspectum productus, simili modo hoc vnum rogaretur, num Christianus esset, rursum sibi recti virtutisque ex Christi doctrina conscius, diuinæ virtutis disciplinam confessus est. Qui enim se esse negat, is aut rem, quam improbavit, negat: aut certè re indignum se & ab ea alienum sciens, vitat confessionem: quorum neutrum in verum Christianum cadit. Cumq; eum ad supplicium Urbicius rapi iussisset, Lucius quidam, qui etiam Christianus erat, cum ita contra ius & æquitatem iudicium fieri videret, his verbis cum Urbicio egit: Quæ (malum) ratio te eò insanix adegit, vt hunc, quem nec adulterij, nec stupri, nec cædis, nec furti, nec rapinæ, nec deniq; vllius sceleris crimine conuictum haberes, sed Christiani tantum nominis appellationem profitentem, pœna capitis afficeret? Non iudicas, Urbici, ex Pij Imperatoris, nec filij Cæsaris, qui est Philosophus, nec Senatûs dignitate. Ille Lucio qui nihil aliud responderat, Mihi, inquit, tu quomòdò vidèris esse huiusmodi. Qui cum, Maximè, respondisset, eum etiam rapi ad mortem iussit, gratiam ei se habere profitentem, quòd se ab improbis talibus dominis liberatum esse sciret, & ad parentem Regemque cælorum proficisci. Tertius etiam alius cum accessisset, morte mulctatus est.

En quid Eu-
angelhū effi-
ciat in ijs, q
verè credūt.

Pudica con-
iux ab ad-
ultero accu-
satur.

S. Ptolemæ-
us in carce-
re degit.

Rapitur ad
supplicium.

Lucij liber-
tas.

Itè m ar-
tyrium,

MARTY-